

HRISTOS SE IDENTIFICĂ LA FEL ÎN TOATE GENERAȚIILE

Tampa, Florida

Puteți să vă așezați. Este un mare privilegiu să pot fi în seara aceasta aici. Din câte știu, este pentru prima dată când particip la o adunare în Tampa. Am așteptat întotdeauna ocazia de a veni în vizită aici, în acest loc atât de frumos și cu oameni atât de drăguți.

Întotdeauna m-am gândit că în locul acesta s-ar putea ține o adunare minunată, așa că atunci când am aflat că vom veni aici, ne-am rugat și am așteptat clipa când se va realiza acest lucru. Nu vom fi aici mult timp, ci doar patru seri și duminică după-amiază, dar vom încerca să facem tot ce putem ca să-L mărim pe Isus Hristos și să ajutăm la înaintarea Împărăției Lui. Nădăjduiesc că fiecare biserică de aici, ba chiar din tot statul, va beneficia pe urma șederii noastre aici.

Sunt sigur că și noi vom beneficia pe urma acestei vizite, în timp ce vom sta și vom vorbi cu voi, vom predica și ne vom ruga împreună cu voi, fiindcă suntem aici ca să vedem câte suflete putem salva pentru Împărăția lui Dumnezeu și ca să ne rugăm pentru cei bolnavi și aflați în nevoi. Desigur, prin aceasta nu încercăm să luăm locul unui doctor, pentru că nu suntem doctori, ci ne rugăm pentru pacienții pe care îi va vindeca Dumnezeu, și sunt sigur că El apreciază aceasta.

Ceea ce încercăm să facem în timpul acestor campanii, este să Îl prezentăm pe Isus Hristos oamenilor, și sunt sigur că nu vom ofensa pe nimeni prin aceasta.

Fiecare creștin și fiecare credincios a tânjit și tânjește să-L vadă, să găsească o cale prin care să intre în legătură cu El, să aibă parte cu El și să-L creadă mai mult.

De aceea suntem aici: ca să încercăm să venim împreună și să credem Scripturile pentru această cauză.

Mă simt privilegiat să pot da mâna cu toți predicatorii care sponsorizează această campanie. Eu nu sunt aici ca să aduc ceva nou, ci ca să-mi întind plasa împreună cu ei, fiindcă Isus a spus: *„Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un năvod aruncat în mare, care prinde tot felul de pești.”* (Matei 13.47). Când a fost scos acest năvod, era plin cu tot felul de pești. Deci, noi suntem pescari, iar în mare sunt câți pești vrea Dumnezeu. Când ultimul pește va fi scos afară, totul este terminat, dar noi nu știm când se va întâmpla aceasta.

Să zicem că un năvod ajunge doar la câțiva metri depărtare, iar altul va ajunge la o altă distanță, așa că dacă ne punem toate năvoadele împreună și le ținem la un loc, putem ajunge puțin mai departe decât atunci când lucrăm singuri.

Noi toți credem în apropiata venire a Domnului, dar nu știm în ce timp se va întâmpla aceasta, de aceea trebuie să depunem toate eforturile pentru înaintarea Împărăției lui Dumnezeu și aducerea ultimelor persoane care trebuie să fie salvate. Când va fi salvat și ultimul, nu se va mai găsi nici un loc liber, pentru că numărul aleșilor va fi complet. Deci, când va fi adus și ultimul, Trupul lui Hristos va fi complet și va avea loc răpirea.

Noi tânjim după ziua când vom părăsi locul în care suntem acum, și care este cu siguranță un cort cu paraziți. Oh, cine ar vrea să mai stea în locul acesta plin de boli, durere, deznădejde și probleme, când există un loc cu mult mai bun?

Noi încercăm să aducem fiecare suflet care trebuie să fie salvat, fiindcă Isus nu poate veni până când nu va fi chemat și ultimul nume care a fost scris în Cartea Vieții încă înainte de întemeierea lumii. El a venit să răscumpere, să aducă înapoi ce era pierdut, fiindcă „a răscumpăra” înseamnă „a aduce înapoi.”

În seara aceasta El stă la dreapta lui Dumnezeu și face lucrarea de Mijlocitor, iar când va fi salvat și acel ultim suflet, Cartea se va închide. Atunci, Mielul va veni și va lua Cartea din mâna dreaptă a Celui ce stă pe scaunul de domnie, apoi va veni pe pământ.

De multe ori noi devenim nerăbdători și începem să ne gândim: „Ei bine, cred că trebuie să fie în felul acesta și să se întâmple așa și așa!” dar adevărul este că nu putem face nimic ca să schimbăm ceva, ci trebuie să jucăm doar partea din rol pe care a hotărât-o El pentru noi.

Țineți minte că nu se petrece nimic la voia întâmplării. Marele Dumnezeu Omniprezent știe încă înainte de întemeierea lumii ce se va întâmpla în seara aceasta aici. El este infinit, așa că trebuie să știe acest lucru, pentru că altfel nu ar putea fi infinit. El a știut mai dinainte că această adunare va avea loc aici și a pregătit-o. Și cred că acest lucru va aduce mai mulți oameni în Împărăția Sa.

La început Dumnezeu nu era Dumnezeu, ci era Cel veșnic, dar în El erau toate atributele. Atributele sunt gânduri. Este ca și cum te-ai gândi înainte de a spune ceva, iar când vorbești, gândul devine cuvânt. El este Cel veșnic, și în El erau mai multe atribute, iar când a vorbit, Cuvântul S-a manifestat, gândul lui Dumnezeu s-a materializat.

Astfel, totul vine la timpul potrivit, iar noi nu trebuie să ne mai îngrijorăm, pentru că El nu-și lasă niciodată dușmanul să-L depășească. În schimb, îl va lăsa să facă anumite lucruri ca să-l ispitească pe copilul Lui, fiindcă este scris că „...*Domnul pedepsește pe cine-l iubește și bate cu nuiaua pe orice fiu pe care-l primește.*” (Evrei 12.6). Dar dacă nu putem suferi pedeapsa, dovedim că suntem copii din curvie și nu ceea ce pretindem că suntem.

În săptămâna aceasta aș vrea să ne arătăm credința ca niște adevărate semințe ale lui Avraam, ceea ce ar trebui să fim. Haideti să-L credem pe Dumnezeu, apoi ne vom ruga pentru bolnavi și vom face tot ce putem ca să-i ajutăm, iar când vom

pleca de aici, nădăjduiesc să lăsăm în urmă o trezire de modă veche care să cuprindă tot ținutul, astfel ca oamenii să roiască de pretutindeni, să umple bisericile și așa mai departe.

Noi am avut o mare trezire acum cincisprezece sau șaisprezece ani. Atunci am avut adunări mărețe care, din câte știu eu, a bătut toate recordurile din istorie. De obicei o trezire ține cam trei ani, dar aceasta a ținut mult mai mulți ani. Însă acum, puteți vedea că focul ei a început să se potolească și entuziasmul oamenilor a murit.

Când focul a încetat în vechiul templu din Vesta, Roma, oamenii s-au dus acasă, dar noi încercăm să reaprindem aceste Focuri pe fiecare deal pe care putem. Nici eu și nici un alt predicator nu putem face aceasta, ci este nevoie ca noi toți să ne rugăm și să-L credem pe Dumnezeu pentru ca Duhul Sfânt să-Și poată binecuvânta aleșii în timp ce așteptăm venirea Lui.

Acum voi vorbi despre scopul pe care-l urmăresc prin rugăciunea pentru bolnavi. Prin aceasta nu spun că noi suntem aici pentru scopul acesta, fiindcă urmărim altceva, rugăciunea pentru bolnavi fiind ceva minor. Cred că s-a calculat că aproximativ 86% din slujba lui Isus a fost rugăciunea pentru bolnavi, aceasta fiind o mare atracție pentru oameni.

Fiecare semn este însoțit de un Glas și este nevoie ca atât Glasul cât și semnul să fie biblice. Semnul este însoțit de un Glas, așa cum s-a întâmplat în cazul lui Moise, care a fost însoțit de două semne atunci când a mers în Egipt. Fiecare lucrare măreață care vine de la Dumnezeu cu un semn este urmată de un Glas.

În cazul lui Iona, semnul a fost eliberarea lui din burta unei balene, iar Glasul a spus: „Pocăiți-vă sau veți pieri în patruzeci de zile!” În concluzie, Glasul urmează întotdeauna semnul dat.

Ceea ce încercăm să facem noi, este să-i convingem pe oameni să-L creadă pe Domnul Isus și să-L accepte fără să ne punem mâinile peste ei. Noi știm că în Scriptură este un text care spune: *„Își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”* (Marcu 16.18), și nu încercăm să minimalizăm importanța lui, fiindcă punerea mâinilor a fost o însărcinare pe care a dat-o Isus Hristos Bisericii, dar dacă veți avea răbdare, vă voi arăta că aceasta a fost mai mult o tradiție evreiască.

Vă amintiți de fiica lui Iair care era pe moarte, iar tatăl ei i-a zis lui Isus: *„Fetița mea trage să moară; rogu-Te, vino de-Ți pune mâinile peste ea, ca să se facă sănătoasă și să trăiască.”* (Marcu 5.23). În schimb, sutașul roman i-a zis: *„Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu; ci zi numai un cuvânt, și robul meu va fi tămăduit.”*

Când a auzit Isus aceste vorbe, S-a mirat și a zis celor ce veneau după El: „Adevărat vă spun că nici în Israel n-am găsit o credință așa de mare.” (Matei 8.8,10). Vedeți? Felul de lucrare cu neamurile este credința absolută în El.

Desigur, noi ne punem mâinile peste bolnavi, dar încercăm să aducem realitatea Scripturii lui Isus Hristos care arată că El este prezent. Când ajungi să-L atingi prin credință, faci la fel ca femeia cu scurgerea de sânge care l-a atins haina. Poate vei zice: *„Păi, L-aș fi atins dacă era aici!”* Biblia spune în Evrei că acum *„El este Marele Preot care poate fi atins prin neputințele noastre.”*

„Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile – pe Isus, Fiul lui Dumnezeu – să rămânem tari în mărturisirea noastră.

Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.

Să ne apropiem, dar, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm

îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.” (Evrei 4.14-16).

În seara aceasta, El poate fi atins la fel ca atunci, iar noi vrem să-L atingem. De obicei oamenii spun: „Vezi tu, fratele Cutare sau Cutare, predicatorul sau evanghelistul Cutare și-a pus mâinile peste mine și Domnul m-a vindecat.” ceea ce face ca toți să vrea să-l vadă pe acel frate punându-și mâinile peste cineva. Dar adevărul este că nu mâinile acelui frate au făcut vindecarea, ci credința persoanei bolnave. Acea te vindecă.

Când acel evanghelist părăsește orașul, după ce au loc vindecări și așa mai departe, păstorul rămâne foarte mic în ochii adunării, iar oamenii cred că trebuie să vină înapoi acel evanghelist pentru ca bolnavii să poată primi vindecarea.

Ascultați-mă cu atenție! Să nu credeți niciodată așa ceva! Credința voastră în Dumnezeu vă vindecă, de aceea trebuie să-L credeți pe Dumnezeu.

Nu trebuie să-și pună nimeni mâinile peste tine, ci trebuie să-L atingi tu pe El. Credința ta L-a atins și a adus vindecarea. Deci nu a fost cineva care te-a atins, ci credința ta a fost cea care L-a atins pe El. Acea este ceea ce aduce o mărturie adevărată despre El, iar noi suntem aici ca să-L mărim pe El.

Fiul meu va merge și va împărți numere de rugăciune, iar dacă nu este el, le vom împărți noi pe tot timpul adunărilor. Veți primi niște bilețele mici care au pe ele un număr. Noi vom chema în fiecare seară aceste numere și ne vom ruga pentru bolnavi. Din pricina noilor veniți care sosesc în fiecare zi, se vor da numere de rugăciune în fiecare seară, pentru că altfel nu ar avea nici o șansă să primească și ei un număr.

Pe lângă aceasta, nu știe nimeni când va fi chemat rândul de rugăciune. Noi am avut tot felul de experiențe neplăcute în privința aceasta. Astfel, într-o zi, un

individ vindea numere de rugăciune pentru oamenii care voiau să vină pe platformă. Bineînțeles că a trebuit să oprim acest lucru, așa că în fiecare după-amiază, băiatul împarte, de la ora 6.30, numere de rugăciune pentru cei ce doresc. El le amestecă înaintea voastră și apoi le împarte. Astfel, tu poți avea numărul zece, altul are numărul treizeci și cinci, altul are nouăzeci, iar altul șaiszeci. În felul acesta, nimeni nu știe ce număr va primi, iar pe de altă parte, nici eu nu știu de la ce număr voi începe cu chemarea rândului. Acum aș putea începe dintr-un loc, iar data viitoare o voi lua din altă parte, și așa mai departe. De exemplu, uneori număr câți oameni sunt pe un rând, îl înmulțesc cu cei de pe celălalt rând, și apoi îl împart cu altul.

Înainte obișnuiam să pun un copil mic să se ridice și să numere, apoi continuam de unde se oprea el. Nu știu dacă vă vine să credeți sau nu, dar am avut un caz în care mamacopilului l-a pus să se oprească cu numărătoarea chiar în dreptul ei. Aceasta dovedește că încă avem de-a face cu ființe umane, așa că a trebuit să schimbăm metoda. Metoda de acum o folosim de mulți ani încoace, și dacă este cu voia Domnului, ne vom ruga în fiecare seară pentru bolnavi. Acum aș vrea să vă rugați voi pentru mine.

Noi credem că Isus Hristos este încă viu și că în ciuda faptului că toate religiile par în ordine, numai creștinismul este adevărat și corect.

Eu sunt misionar și am fost de câteva ori în jurul lumii, am umblat pe tot felul de câmpuri străine și am întâlnit mulți păgâni: budiști, mahomedani, dar pot spune că cu adevărat există o singură religie adevărată, singura care are salvarea, și aceea este creștinismul. Apoi sunt multe forme de creștinism, dar nu există decât una singură adevărată. Creștinismul nu este o denotațiune și nu este un grup de oameni; creștinismul este o Persoană și aceea este Isus Hristos, iar tu ești obiectul sau subiectul Lui.

Noi credem din toată inima că El S-a ridicat dintre morți și este viu; credem că în clipa aceasta El este aici, că a venit în mijlocul nostru pentru a dovedi că este Același ca întotdeauna.

Noi am avut școli și seminarii, și desigur, când ai așa ceva, ai și oameni cu tot felul de idei pe care le răspândesc. Când doi oameni se înțeleg să înceapă o organizație, oricât de bună ar fi ea, în mai puțin de un an se vor găsi tot felul de lucruri și păreri diferite care au fost injectate în ea. Eu nu am nimic împotriva faptului că se adună împreună o frățietate, problema care se ridică este că tu nu ești mântuit de organizația sau denomi-națiunea ta, ci ești mântuit de credința ta personală în Isus Hristos. Tu să-L cauți în Scriptură și să-L crezi din toată inima ta, și atunci vei fi mântuit și vindecat. Și nu uitați: dacă El nu Se ține de Cuvânt, nu este Dumnezeu, fiindcă El Își ține întotdeauna Cuvântul și dovedește că este Dumnezeu, iar noi Îl credem din toată inima.

Rugați-vă cu mine și vom face tot ce ne stă în putință. În fiecare seară vom încerca să încheiem adunarea mai devreme. De obicei, părăsim clădirea în jurul orei 9.30 seara.

Nu știu sigur, dar s-ar putea ca în seara aceasta să stăm mai mult. Mai avem la dispoziție încă patruzeci și cinci de minute, așa că poate vom reuși să plecăm totuși la timp. Mai întâi de toate aș vrea să pun bazele pentru ceea ce încercăm să obținem. Voi avea nevoie de puțin mai mult timp ca să vă pot arăta ce încercăm să facem prin darul lui Dumnezeu pentru Biserica Sa.

Este cu neputință ca o ființă umană să facă acest lucru în trei sau patru seri. Pe când începi să te obișnuiești cu situația și când se îndepărtează toate acele simțăminte ciudate, începi să vezi cum și alți oameni se fac bine. Atunci cauți în Biblie și zici: „Trebuie să se întâmple aceasta! Nu am mai văzut acest lucru, dar El este aici.”

Acest lucru trebuie să meargă din Geneza până la Apocalipsa. Eu cred că Dumnezeu poate face lucruri care nu sunt scrise în această Biblie, pentru că El este Dumnezeu, dar cât timp face ceea ce a promis în această Carte, pentru mine este suficient. Eu cred că la această Carte nu trebuie adăugat sau scos ceva, fiindcă ea este descoperirea completă a lui Isus Hristos. Cred că aceasta este tot și că toată învățătura trebuie să vină din această Biblie.

Astfel, dacă vedeți că spun sau fac lucruri care nu sunt biblice și făgăduite pentru acest ceas, trebuie să-l căutați pe manager și să vă asigurați că mă îndrept, pentru că și eu sunt tot o ființă umană, ca și voi, și vreau să merg în rai ca voi toți.

Acum vom citi ceva din Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu. Mai întâi, vom citi trei versete din primul capitol al cărții Evreilor, apoi trei versete din ultimul capitol, din capitolul 13 al aceleași cărți. Noi ne ridicăm întotdeauna atunci când spunem jurământul de credință pentru drapel, salutăm drapelul sau cântăm imnul țării. Haideți să ne ridicăm și în timp ce citim Cuvântul lui Dumnezeu. Ascultați cu atenție în timp ce vom citi acest Cuvânt prețios.

Mai întâi **Evrei 1.1-3:**

„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu,

la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile.

El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și care ține toate lucrurile cu cuvântul puterii Lui, a făcut curățarea păcatelor și a șezut la dreapta Măririi în locurile preaînalte.”

Acum vom citi din **Evrei 13.5-8:**

„Să nu fiți iubitori de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.”

Așa că putem zice plini de încredere: „Domnul este ajutorul meu, nu mă

voi teme: ce mi-ar putea face omul?"

Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viață și urmați-le credința!

Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!"

Tată ceresc, ne apropiem de Tine în Numele Atotcuprinzător al Domnului Isus, știind că El a spus: „... orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.” (Ioan 16.23). Suntem foarte bucuroși să știm că avem asigurarea că dacă cerem ceva în Numele Lui, vom fi ascultați de Dumnezeu.

Tată, în seara aceasta Te rugăm, cu ambele mâini ridicate, să răspunzi la fiecare din aceste cereri. Fără îndoială, printre noi sunt oameni care se roagă pentru cei dragi care nu sunt mântuiți, sunt bolnavi sau poate au probleme financiare sau în familie. Oh, Dumnezeule, lumea aceasta este cu siguranță bolnavă din nou.

Noi așteptăm venirea Ta și intrarea în marea Mileniu în care cei dreți vor domni și vor stăpâni împreună cu Hristos. Doamne, noi așteptăm ceasul acela și încercăm să trăim știind că acesta este timpul în care vedem ultima generație de oameni pe acest pământ.

Tată, în timp ce are loc această adunare, Te rugăm să mântuiești fiecare suflet, din acest ținut, care poate fi mântuit. Fă aceasta, Tată. Și dacă vom scăpa vreun suflet, până la sfârșitul acestei adunări, îngăduie să vină o trezire în toate bisericile. Vino repede, Doamne, fiindcă vedem cum cutremurele zguduie din nou pământul, în multe locuri, cum inimile oamenilor cedează de frică și cum națiunea este cuprinsă de descurajare și dezolare, fiindcă suntem în timpul din urmă.

Dacă ne gândim la cutremurul care a avut loc de curând, ne dăm seama că nu a mai fost niciunul ca el. Cu o mie nouă sute de ani în urmă, tot în Vinerea mare, pământul s-a cutremurat peste tot, când Isus a fost respins de lume. Dumnezeu, noi vedem că El este respins din nou, iar zilele trecute, pământul s-a cutremurat încă o dată, așa că munții și dealurile s-au prăvălit, orașele s-au prăbușit, apa a țâșnit în aer și întreaga lume a căzut.

Cum va fi când Te vei întoarce Tu, Doamne? Nici nu-i de mirare că oamenii vor striga la munți și la stânci. Tată, îngăduie ca noi să fim pregătiți pentru ziua aceea măreață când vom merge Acasă și ascultă-ne cererile, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

Aș vrea să ascultați cu atenție și să fiți cât se poate de respectuoși, mai ales când vorbim, pentru că dacă nu înțelegeți ce vorbim în fiecare seară, veți veni pe platformă fără să știți pentru ce veniți. Voi trebuie să înțelegeți, fiindcă Hristos vrea să venim în felul acesta. Tu trebuie să ai credință în ceea ce faci, pentru că altfel mergi la întâmplare, zicând: „Sper că va fi așa!” În felul acesta nu se va întâmpla niciodată, nu are cum să se întâmple. Dacă mergi așa, nu ai credință. Tu trebuie să înțelegi ce faci și să știi ce se petrece, iar când ești sigur de toate acestea, se va întâmpla.

Țineți minte că tema și textul nostru se referă la faptul că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”*

Subiectul meu din seara aceasta este: **„Hristos Se identifică la fel în toate timpurile.”** Biblia spune că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci,”* iar noi vrem să știm cum poate fi El Același și cum putem să-L recunoaștem. Dacă El este aici așa cum a fost și în alte timpuri, am vrea să știm cum putem să-L recunoaștem printre noi.

Sunt foarte mulți oameni care au tot felul de păreri despre El. Fiecare încearcă să contureze o anumită părere despre Hristos, despre cum a fost și a arătat, la fel ca

Hoffman și Salman, care l-au pictat chipul. Pictura lui Hoffman a fost intitulată „Isus la treizeci și trei de ani,” dar noi nu știm dacă El a arătat așa cum a fost pictat acolo sau a arătat altfel.

În concluzie, dacă ar veni cineva aici pe platformă sau între noi și ar avea cicatrice lăsate de cuie la mâini, urmele spinilor pe frunte și ar sângera, am ști că nu poate fi Hristos, pentru că atunci când El vine din nou pe pământ, va fi văzut de fiecare ochi și fiecare genunchi se va pleca înaintea Lui.

Cum poate fi El Același ieri, azi și în veci? Noi trebuie să învățăm cum este El. Dacă aș vorbi, de exemplu, cu luteranii și i-aș întreba: „Care este părerea voastră despre El?”, mi-ar răspunde: „Noi Îl avem în biserica noastră.” Eu nu mă îndoiesc de aceasta, dar dacă i-aș întreba pe baptiști, ei ar avea altă părere.

Dacă i-aș întreba pe Oamenii Evangheliei depline și toate ramificațiile lor, ca de exemplu, „Adunarea lui Dumnezeu,” pentecostalii uniți și așa mai departe, fiecare dintre ei ar avea o altă părere despre El. Fiecare individ de aici ar putea avea o altă părere despre El, de aceea este nevoie să avem ceva pe care să ne bazăm concluzia, altfel n-am ști încotro să ne îndreptăm. Eu cred că ceea ce ar încheia aceste păreri, crezuri și gânduri, este Cuvântul lui Dumnezeu.

Pentru unii oameni, El a fost numai un mare organizator care a organizat un grup de doisprezece apostoli. Dar din câte știm noi, El nu a organizat nimic; nu a făcut niciodată așa ceva. El a fost manifestarea lui Dumnezeu; a fost Dumnezeu în Hristos, împăcând lumea cu Sine. El a exprimat ceea ce era Tatăl în El. Astfel, a spus: *„Eu fac întotdeauna numai ce-i place Tatălui. Eu și Tatăl una suntem. Tatăl locuiește în Mine. Când Mă vedeți pe Mine, Îl vedeți pe Tatăl.”* El l-a exprimat pe Dumnezeu și avea atât de mult Duh în El, încât nu a fost nici o greșeală sau crimă să spună că este aceeași Persoană.

Unele lucruri arată că El a fost un filozof. Fără îndoială că El a fost un filozof, dar a fost mai mult decât un filozof. Unii s-au gândit că El era un profet. Este adevărat că

El a fost un profet, fiindcă Biblia spune aceasta, dar El a fost mai mult decât un profet.

Unii spun că El a fost un învățător, dar El a fost mai mult decât un învățător; alții spun că El a fost un Om bun, dar El a fost mai mult decât un Om bun.

Când se însumează toate aceste păreri, vedem că El era Dumnezeu. El n-a fost nici mai mult, nici mai puțin decât Dumnezeu. Desigur, El n-a putut fi mai mult decât Dumnezeu, ci a fost Dumnezeu arătat în trup, a fost crezut în lume, ridicat în slavă și așezat la dreapta măririi.

Ioan a spus în capitolul 1.1 și 14: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”* Aceasta s-a întâmplat la început, atunci când timpul s-a rupt din veșnicie, dar după o vreme, timpul va merge înapoi în veșnicie.

Desigur, și timpul face parte din veșnicie, doar că are alocat un anumit spațiu din ea. Pentru noi toate lucrurile sunt mărginite: inch, iarzi, mile, etc., dar ele nu înseamnă nimic înaintea lui Dumnezeu. El nu este limitat în timp, ci este veșnic și este singura Sursă a Vieții veșnice. El, Dumnezeu, Tatăl nostru, este veșnic.

În concluzie, dacă avem Viață veșnică, avem de fapt o parte din Dumnezeu în noi. Acesta este singurul mod de a avea Viața veșnică. Viața veșnică nu este ceva fabricat și apoi oferit printr-un crez, nu este ceva în care crești ca să fii un bărbat mai bun sau o femeie mai bună, ci este Dumnezeu însuși în tine. Așa cum ești o parte din tatăl tău pământesc, ești o parte și din Tatăl tău ceresc. Tu ești un atribut al gândurilor Lui încă înainte de întemeierea lumii; ești exprimarea lor. El a trebuit să creeze totul în El, ca să te facă persoana care ești.

Sunt atât de mulți oameni care conduc pe drumul vieții privind prin oglinda retrovizoare.

Nu spun aceasta ca să rănesc pe cineva, dar multe din femeile noastre, care trec de vârsta de treizeci de ani, vor să fie din nou tinere. Ele ajung la cincizeci de ani și vor același lucru, iar bărbații sunt la fel ca ele. Dar oricine privește printr-o oglindă retrovizoare va avea undeva un accident. Tu nu poți conduce pe stradă uitându-te în oglinda retrovizoare! Pavel a spus: „*Uitând ce este în urma mea, și aruncându-mă spre ce este înaintea...*” (Filipeni 3.13).

Vedeți? Deci nu vă uitați la ce ați fost, ci uitați-vă la ce veți fi!

Odată, am recăsătorit un cuplu mai în vârstă. Ei și-au reînnoit jurămintele. Unul avea optzeci și trei de ani și celălalt, optzeci și patru, iar eu i-am recăsătorit sub un jurământ complet. Fiind tânăr, m-am simțit cam ciudat văzându-i că fac așa ceva. Bărbatul acela bătrân era căsătorit cu soția lui de șaiszeci de ani, și și-au jurat din nou credință unul celuilalt, fiind la fel de îndrăgostiți ca întotdeauna.

El avea o barbă lungă și l-am întrebat:

„De ce porți barba așa de lungă?”

„Cred că un bărbat de vârsta mea ar trebui să aibă barbă lungă,” a răspuns el.

„Ce crezi despre aceasta?” am întrebat-o pe femeie.

„Orice face John este bine,” mi-a răspuns ea.

„S-a schimbat mult față de cum era când te-ai căsătorit cu ea?”

„Să știi că Domnul este bun,” mi-a răspuns el. „Ea este la fel de drăguță ca

întotdeauna. Vezi tu, pe măsură ce îmbătrânește, slăbește și vederea mea.”

Mi-a plăcut răspunsul lui și nădăjduiesc că și soția mea gândește la fel despre mine. De fapt, sunt sigur că toți gândim la fel în privința aceasta. Vedeți? Ei au găsit Viața și cum s-o trăiască.

Noi, toți cei bătrâni, am vrea să mergem înapoi în timp, la vârsta de șaisprezece, optsprezece sau douăzeci de ani. Țineți minte că noi am crescut să trăim la acea vârstă, iar acum murim chiar dacă mâncăm aceeași mâncare. Știința nu poate explica acest lucru, dar când ajungi la vârsta aceea, Dumnezeu spune: „Aceasta este ceea ce vreau acum.” Și începe să se instaleze moartea. Dar la înviere nu va mai fi nici măcar o amintire despre acea vârstă bătrână. Noi vom merge înapoi pentru veșnicie, așa că de ce ai vrea să trăiești din nou viața aceasta mizerabilă, când poți privi înainte, la făptura nouă creată în Hristos, la trupul nemuritor care nu va muri niciodată, care nu va îmbătrâni niciodată și nu va avea niciodată vreo boală sau durere? Tu să privești întotdeauna înainte, spre venirea Lui!

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” Acesta a fost Isus Hristos; El a fost Cuvântul lui Dumnezeu și Dumnezeu va judeca într-o zi pământul, prin El. Noi știm aceasta.

Mulți oameni au părerile lor proprii cu privire la cum și pe ce bază va judeca Dumnezeu lumea într-o zi. Eu le vorbesc acum prietenilor mei catolici, dacă sunt printre noi, fiindcă ei cred că Dumnezeu va judeca lumea prin biserica catolică. Dacă este așa, prin care biserică catolică o va face, pentru că sunt mai multe direcții, ca de exemplu, biserica romano-catolică, greco-catolică, etc. Dacă va judeca după biserica romană, cea greacă este greșită; iar dacă judecă după cea greacă, este greșită cea romană. Dacă judecă după luterani, baptiștii sunt pierduți, iar dacă judecă după baptiști, sunt pierduți luteranii. Dacă judecă după penticostali, sunt greșiți și baptiștii și luteranii. Vedeți? Așa s-ar întâmpla.

Dar El nu va judeca lumea prin nici o biserică, și n-o va judeca prin nici un cod sau crez, ci o va judeca prin Hristos, iar El este Cuvântul. Isus este Cuvântul. *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.”* Cuvântul este încă Dumnezeu, Același ieri, azi și în veci.

Cum este posibil așa ceva? Dumnezeu a hotărât încă de la început o anumită parte din Cuvânt pentru fiecare epocă, acesta fiind motivul pentru care El a știut sfârșitul de la început. Fiecare epocă a avut alocată o profeție. Bisericile și diferite grupări de oameni răstălmăceau lucrurile în așa fel încât El era nevoit să trimită în scenă un profet. Noi știm că Biblia spune că în vechime Dumnezeu a vorbit părinților noștri prin profeți, iar în aceste zile din urmă ne-a vorbit prin Fiul Său, Isus Hristos.

Dumnezeul cel neschimbător nu își schimbă niciodată felul de lucrare. El are un anumit fel de a face lucrurile și nu îl schimbă niciodată. Astfel, când omul a păcătuit în grădina Eden și a căzut, Dumnezeu a făcut o cale de salvare și nu a schimbat-o niciodată. El l-a acceptat pe omul căzut pe baza vărsării sângelui unei ființe nevinovate, și de atunci nu a schimbat nimic în privința aceasta. Noi am încercat să facem turnuri, ca Nimrod, am încercat să construim cetăți ca Nebucadnețar, am încercat să facem organizații în care să-i adunăm pe toți oamenii ca un singur grup, am încercat să-i adunăm și să facem multe alte lucruri, dar toate au eșuat.

Dumnezeu se întâlnește cu omul într-un singur loc: sub Sângele vărsat. Acesta este singurul loc în care Îl poți întâlni vreodată. În afara aceluia loc, dai cu pumnul în vânt, te lupți cu aerul. El S-a întâlnit cu poporul Israel, cu Iov și cu profeții de pretutindeni sub sângele vărsat. Aceasta este singura cale pe care El Se va întâlni cu noi în seara aceasta, nu ca penticostali, metodiști, luterani sau catolici. El Se va întâlni cu noi sub sângele vărsat al Fiului Său Isus Hristos, și numai acolo. Acela este singurul loc în care El Se va întâlni cu noi, fiindcă Dumnezeul cel neschimbător nu își schimbă niciodată felul de lucrare.

Caracteristicile Sale dovedesc că El nu Se schimbă niciodată. El nu lucrează niciodată cu grupuri. Unii spun: „Dar organizația noastră...” Dumnezeu o va ignora,

deoarece El se ocupă de persoană, de individ, pentru că tu ești un individ.

Nu există două măsuri sau amprente identice de la degete. Tu ești un individ și Dumnezeu lucrează cu tine ca individ.

Dumnezeu Și-a împărțit Cuvântul în fiecare epocă, iar când acest Cuvânt este gata să Se manifeste, Dumnezeu trimite un profet la care Îl descoperă.

Nu mă luați numai pe cuvânt, ci cercetați Scripturile! El nu face nimic până când nu descoperă Cuvântul la profetul Său. Profetul este cel la care vine Cuvântul Domnului.

El a venit la profeții săi: la Noe, la Ilie, Elisei, Isaia, Ieremia și la mulți alții, iar ei au manifestat și au împlinit Cuvântul hotărât pentru timpul lor.

Fiți atenți ca să vedeți dacă avem sau nu dreptate în ceea ce spunem, fiindcă fiecare interpretează Biblia într-un mod diferit. Astfel, metodiștii spun că ar trebui să fie așa, catolicii spun că ar trebui să fie altfel, luteranii spun altceva și penticostalii vin cu altceva. Dar Biblia spune că Cuvântul lui Dumnezeu nu Se poate interpreta de către oameni, pentru că El Își interpretează Cuvântul singur. El nu are nevoie de nici un interpret, nu are nevoie de nimeni să-L ajute.

Dumnezeu a spus la început: „*Să fie lumină!*” și s-a făcut lumină. Acest lucru nu a avut nevoie de nici o interpretare, deoarece atunci când Dumnezeu a spus să fie lumină, lumina a țâșnit, iar aceasta a fost interpretarea Cuvântului Său. El a spus: „*Fecioara va rămâne însărcinată,*” și așa s-a întâmplat. El a spus că în zilele din urmă va turna Duhul Său peste orice făptură, și așa s-a întâmplat. Vedeți? Nu este nevoie de nici o interpretare, ci, atunci când Dumnezeu Își arată Cuvântul într-un mod simplu înaintea ta, aceasta este interpretarea Lui.

Moise nu a putut veni cu mesajul lui Noe, și nici Noe nu a putut veni cu mesajul lui Moise, al lui Iosua sau al altui profet. Vedeți? Nici Isaia nu a putut să ia alt mesaj, deoarece fiecare mesaj este pentru o anumită epocă. În epoca noastră, interpretarea Cuvântului este faptul că Dumnezeu Îl vorbește și Îl face viu. Acesta este Dumnezeu manifestat în Hristos, pentru că Hristos este Cuvântul. Hristos Se manifestă în fiecare epocă prin Cuvântul hotărât pentru ea.

Dumnezeu a fost în Iosif. Caracterul lui Iosif a fost un simbol desăvârșit spre Hristos. Frații lui l-au urât pentru că era duhovnicesc, dar tatăl lui l-a iubit. El avea vedenii și tălmăcea visele, iar frații lui l-au urât fără temeii. Același lucru s-a întâmplat și cu Isus, care a fost urât fără motiv.

Dar Iosif era iubit de tatăl său. La fel s-a întâmplat și cu Isus. Iosif a fost vândut pentru treizeci de arginți, ca și Isus; a fost aruncat într-o groapă și toți au crezut că este mort, la fel ca Isus. A fost luat și pus într-o temniță, la fel ca Isus pe cruce, dar după aceea a fost dus în casa lui Faraon și a devenit mâna dreaptă a împăratului. La fel s-a întâmplat și cu Isus: S-a înălțat la cer și a devenit mâna dreaptă a lui Dumnezeu. Când Iosif ieșea din palat, trâmbițele sunau și fiecare genunchi trebuia să se plece înaintea lui. La fel se va întâmpla și când va veni Isus: trâmbițele vor suna și toți vor trebui să îngenuncheze înaintea Lui.

El a fost și în împăratul David atunci când a fost respins de poporul său și urca Muntele Măslinilor plângând. Opt sute de ani mai târziu, Fiul lui David, a urcat același munte, plângând pentru că fusese respins de propriul Său popor. El a plâns pentru cetate și a zis: *„Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!”* (Matei 23.37). Vedeți?

Este Hristos în fiecare generație. Acela era Hristos în David. Biblia spune că Moise *„socotea ocară lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire.”* (Evrei 11.26). El a urmat Stâlpul de Foc, pe Hristos, în pustie; El era Hristosul, Cel uns, Logosul care a ieșit de la Dumnezeu.

În fiecare din aceste epoci, majoritatea oamenilor nu vor să creadă pentru că au deja propriile păreri, dar trebuie să te întorci pentru că ai ajuns la un colț.

Când construiești o clădire, ai vrea să mergi numai înainte și să nu te întorci la un colț. Nimeni nu vrea să se întoarcă la colț, dar construcția clădirii trebuie să meargă în felul acesta, dacă așa spune Cuvântul. Colțurile clădirii sunt joncțiunile timpului. Aici este locul cel mai dificil, în care oamenii muncesc greu.

Țineți minte că Dumnezeu nu Își schimbă felul de lucrare, ci procedează la fel prin toată Scriptura.

În zilele lui Noe, Hristos era în Noe; apoi Hristos a fost în Moise. Priviți! El s-a născut ca profet și a fost pus în stufăriș. Tot așa, Hristos a trebuit să fie scos din țară din pricina uciderii copiilor. Mai târziu, când s-a întors din pustie, Moise a devenit dătătorul Legii, preotul, profetul și așa mai departe. Toate acestea L-au simbolizat pe Hristos, care S-a arătat în profeți, iar ei au profețit despre El.

Vedeți? Dumnezeu S-a identificat pe Sine în toate epocile. Cum Se identifică El acum? Ce fel de caracteristici a folosit? El a folosit aceleași caracteristici de la început: Și-a manifestat Cuvântul făcându-L viu. Cuvântul făgăduit pentru acea epocă este identificarea Lui.

Vedeți voi, atunci când a venit Moise, el nu a putut spune: „Vom construi o arcă și vom pluti cu ea.”, deoarece acela a fost mesajul lui Noe. Aici este problema. Când a venit Isus în scenă, El i-a găsit pe evrei trăind în strălucirea altei lumini. La fel se întâmplă și astăzi. Luther a trăit în Lumina epocii luterane, dar când a venit John Wesley, luteranii nu l-au acceptat. Apoi, la rândul lor, metodiștii nu au acceptat epoca penticostală, deoarece ei trăiau în strălucirea luminii metodiste. Mă întreb în ce lumină trăiesc penticostalii acum? Ceea ce ar trebui să faceți este să cercetați Scripturile și să aflați în ce epocă trăiți și ce ar trebui să se găsească în acest timp; să vedeți dacă Dumnezeu face acel lucru viu și îl manifestă, pentru că acel lucru va fi interpretarea corectă pentru acea epocă.

Când a venit Isus, ei i-au zis: „Noi îl avem pe Moise!” dar El le-a răspuns: „*Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați fi cunoscut și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.*” El le-a mai zis: „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.*” (Ioan 5.39,46). Cu alte cuvinte, El le-a zis: „Uitați-vă în Scripturi!”

Oh, ei erau atât de înrădăcinați în tradițiile lor! De altfel, El le-a zis: „*Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră.*” (Marcu 7.9).

Voi rămâneți cu tradițiile voastre și spuneți: „Eu sunt cu aceasta; eu aparțin aici!” Astfel Cuvântul nu are nici un efect asupra voastră.

Odată am întrebat-o pe o fată: „Ești creștină?”

„Eu ard o lumânare în fiecare noapte!” Parcă aceasta ar avea vreo legătură cu ce am întrebat eu.

Altădată, m-am dus să mă rog pentru o femeie care era la spital, și o doamnă de lângă patul ei, mi-a zis:

„Trage perdeaua! Trage perdeaua!”

„Care este problema?” am întrebat eu.

„Noi suntem metodiști.”

„Nu sunteți creștini?”

„Sunt metodistă,” a răspuns ea.

„Ei bine...”

Aceasta a fost suficient. „Tu nu ești o creștină, ci ești metodistă.” Aceasta este tot.

Vedeți? Ei trăiesc în lumina unei alte epoci. Ce este aceasta? O lumină falsă, o reflexie. Casa mea este în Tucson, Arizona, și eu trăiesc în deșert. Cred că înțelegeți ce vreau să spun când zic că te uiți la un miraj. Mirajul este o reflecție a soarelui în deșertul fierbinte, datorită căreia se formează imaginea falsă a unor lucruri îndepărtate, cum ar fi apa; iar când ajungi acolo, nu este nici o apă. Este numai o reflecție, o iluzie; este o promisiune pe care nu o poți primi niciodată.

Cel mai mare jaf care a avut loc vreodată în lume, a fost în Anglia și au fost sustrași șapte milioane de dolari. A fost făcut folosindu-se o lumină falsă. Ei au pus lumini false care au încetinit trenul, și nici chiar detectivii de la Scotland Yards nu i-au putut prinde. Cel mai mare jaf pe care l-a suferit biserica lui Isus Hristos, a avut loc tot cu ajutorul unei lumini false, cu strălucirea unei alte epoci, atunci când Dumnezeu încearcă să proiecteze pentru oameni Lumina ceasului în care trăiesc.

Când a venit Isus, El era Cuvântul. Aceasta a fost și Moise și restul profeților: Cuvântul, dar ei au fost numai o parte din Cuvânt, pe când El a fost Cuvântul deplin, plinătatea Cuvântului. El a fost Cuvântul, dar ei trăiau în strălucirea luminii din zilele lui Moise, de aceea le-a zis: *„Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați fi cunoscut și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.”* (Ioan 5.46).

„N-ai nici cincizeci de ani”, l-au zis iudeii, „și ai văzut pe Avraam! Acum știm că ești nebun!”

Dar El le-a zis: *„Adevărat, adevărat vă spun că mai înainte ca să se nască Avraam,*

sunt Eu.” (Ioan 8.57-58).

Cel ce este „Eu sunt,” a fost în rugul aprins. Acela era Stâlpul de Foc. El este „Eu sunt,” Același ieri, azi și în veci. Așa spune Biblia. Caracterul lui Isus Hristos nu se schimbă niciodată și Cuvântul Lui este Același.

Pentru fiecare epocă este alocată o porțiune de Cuvânt. Cum face El cunoscut acest Cuvânt? Prin slujitorii Săi, prorocii. Cum este legitimat un proroc? Prin faptul că se împlinește ceea ce procește.

În zilele acestea, noi avem darurile unui proroc care vin prin punerea mâinilor, rugăciune și așa mai departe. În biserică sunt nouă daruri duhovnicești, dar înainte ca o prorocie să fie primită de biserică, trebuie judecată de cinci judecători duhovnicești.

Nu același lucru se întâmplă însă cu un proroc care este născut proroc sau profet.

Darurile și chemarea sunt date fără pocăință; este ceva ce este în tine, ceva cu care te-ai născut. Dumnezeu a pus acel lucru în tine.

Moise s-a născut proroc, iar Biblia spune că Dumnezeu i-a spus lui Ieremia: *„Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecele mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecele ei, Eu te pusesem deoparte și te făcusem proroc al neamurilor.”* (Ieremia 1.5).

Cu șapte sute doisprezece ani înainte de nașterea lui Ioan Botezătorul, Isaia a spus: *„Un glas strigă: „Pregățiți în pustiu calea Domnului.”* (Isaia 40.3). Tatăl lui a fost preot și în mod normal el ar fi trebuit să continue slujba tatălui său, dar slujba la care l-a chemat Domnul a fost mult mai importantă, fiindcă el trebuia să-L anunțe pe Mesia. Astfel, el s-a dus în pustie și nu a primit nici o educație, pentru că

nu avea nevoie de educație. Ioan trebuia să primească o descoperire clară despre Cine era Mesia, iar când s-a întâmplat aceasta, a spus: *„Am văzut Duhul coborându-Se din cer ca un porumbel și oprindu-Se peste El, iar o Voce din cer a zis: „Acesta este Fiul Meu preaiubit.”*

Acesta este El! Dacă Ioan ar fi fost învățat în vreun seminar, ar fi spus: *„Priviți-l pe fratele Jones de aici, fiindcă arată ca Mesia.”* Vedeți, ei încearcă să te convingă, dar slujba lui Ioan era mult prea importantă, de aceea a trebuit să stea singur cu Dumnezeu în pustie.

Când a venit de acolo, a venit fără nici o educație, așa că le spunea: *„Pui de năpârци,”* sau șerpi din iarbă! Dacă ar fi fost un om educat, probabil ar fi spus: *„Voi, cei care sunteți deranjați!”* sau ceva asemănător, dar așa a spus că erau șireți și lingușitori ca un șarpe. Aceasta este ceea ce a văzut el în pustie, așa că le-a zis direct: *„Pui de năpârци, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?”* (Luca 3.7). *„Să nu vă gândiți că dacă spuneți: „Noi aparținem de asta și de cealaltă,” aveți ceva!”* Mă întreb dacă nu ar spune același lucru și astăzi: *„Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Avem ca tată pe Avraam!” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.”* (Matei 3.9). I-a comparat cu pietrele, pentru că în pustie văzuse pietre. Și a mai zis: *„Iată că securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci orice pom, care nu face rod bun, va fi tăiat și aruncat în foc.”* (v. 10).

Vedeți? Predicile lui erau vorbite în simboluri, dar el era exact ceea ce voia Dumnezeu să fie. Ioan era prorocul pe care-l așteptau de patru sute de ani, dar priviți cum l-a pregătit și l-a format Dumnezeu pentru lucrare.

Și Ieremia a venit în scenă fără să știe cineva de unde venea.

Acești proroci se ridicau, își aduceau mesajul și apoi plecau, pentru că Dumnezeu i-a chemat, i-a pecetluit și i-a trimis. Aceasta a fost tot. Astfel, Mesajul a fost dat și Cuvântul a fost confirmat, după care s-a dus mai departe, la o altă generație, iar

oamenii au lucrat pe baza a ceea ce au făcut acești proroci.

Când a venit Isus, El le-a zis: „*Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi zidiți mormintele prorocilor, împodobiți gropile celor neprihăniți*

și ziceți: „Dacă am fi trăit noi în zilele părinților noștri, nu ne-am fi unit cu ei la vărsarea sângelui prorocilor.”

Prin aceasta mărturisiți despre voi înșivă că sunteți fiii celor ce au omorât pe proroci.” (Matei 23.29-31). Un bărbat se ridică cu un mesaj al orei și îl predică, dar după o vreme este omorât și pus într-un mormânt, iar după ani și ani ei fac o organizație bazată pe acel mesaj. Apoi, peste acel lucru vin altele și altele. Ce faceți voi? Mesajul aceluia bărbat este stins demult, este istorie, de aceea trebuie să mergem înainte.

Știința nu se uită înapoi ca să spună ceva ce a fost în trecut.

Am citit undeva că în urmă cu vreo trei sute de ani, un om de știință din Franța a dovedit prin rostogolirea unei bile, că dacă un om ar merge cu infernala viteză de treizeci și cinci de mile pe oră (56Km/oră), s-ar putea ridica de pe pământ. Eu am condus astăzi cu șaiszeci de mile pe oră (97Km/oră) și nu m-am ridicat nicăieri. Vedeți?

Știința nu privește înapoi la acel lucru, ci merge înainte. Astăzi, ei merg cu sute de mile la oră și nu se opresc aici, ci continuă să progreseze. Dar noi privim înapoi să vedem ce a spus Finney, Moody sau Sankey. Ei au fost în ordine la vremea lor, la fel ca Moise sau Iosif, dar aceea a fost o altă epocă.

Haideți să vedem Cine spune Cuvântul că este Isus Hristos astăzi. El este Același ieri, azi și în veci. Singurul mod prin care putem vedea ce este El astăzi este să

aflăm ce a fost ieri.

Noi nu avem timp să vorbim prea mult despre acest lucru în seara aceasta, pentru că ne-au mai rămas numai câteva minute, dar fiți atenți! Când Se manifestă Cuvântul zilei pentru un anumit timp, acela este Hristosul acelei zile, întocmai cum a fost în fiecare din aceste zile.

Totuși, vedem că atunci când a venit în scenă, Isus a fost respins deși era Cuvântul făgăduit, fiindcă Moise a zis în Deuteronom 18.15,19: *„Domnul Dumnezeuul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!*

Și dacă cineva nu va asculta de cuvintele Mele, pe care le va spune el în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală.”

El stătea acolo, Prorocul acelei epoci, dar învățătorii acelei zile nu au putut vedea aceasta, iar în final L-au omorât. El a fost născut din fecioară, dar deși a venit întocmai cum se profețise, ei nu au crezut, ci s-au gândit că este o grămadă de fanatism. Dar acum, după ce a fost dovedit, noi credem.

Catolicilor, ce ați făcut când s-a ridicat Ioana D’Arc, în timpul revoluției franceze? Ați declarat-o vrăjitoare, pentru că avea vedenii și tălmăcea vise, și ați omorât-o. Două sute de ani mai târziu, v-ați pocăit pentru această faptă, ați scos din morminte trupurile preoților care au poruncit arderea ei pe rug și le-ați aruncat în rău. Aceasta a fost pocăința voastră.

Voi nu l-ați cunoscut niciodată pe sfântul Patrick când a fost pe pământ. Îl numiți unul dintre sfinți, dar iată că ați omorât câteva mii dintre ucenicii lui din Irlanda. După ce totul este dovedit și se încheie, după ce mesajul este deja dus, ei construiesc pe locul acela un mormânt. Omul Îl laudă întotdeauna pe Dumnezeu pentru ce a făcut și privește cu nerăbdare spre ce va face, dar ignoră ceea ce face El acum.

Aceasta este ceea ce vrea diavolul de la voi: să fiți foarte religioși. Învățătorii și școlarii dovedesc ce a făcut El în trecut și arată ce va face în viitor, dar ignoră ceea ce face El astăzi. Așa a fost întotdeauna.

Am putea continua în felul acesta, dar haideți să mergem pentru câteva minute înapoi și să vedem ce a fost Isus când a venit pe pământ. Apoi vom vedea ce a fost și în alte epoci, pentru că El trebuie să fie la fel și în epoca aceasta, altfel nu ar fi în ordine.

Când a venit Isus în scenă, El era Cuvântul. El a fost Cuvântul, iar Cuvântul corectează orice greșală. Credeți aceasta? Aici aș vrea să fac o observație, mai ales pentru oamenii care se închină la Maria. Ea a spus că Duhul a umbrit-o și astfel a adus pe lume acest Fiu, El fiind zămislit de la Duhul Sfânt.

Când Isus avea doisprezece ani, ei s-au dus la Ierusalim pentru praznicul Paștilor și au călătorit în jur de trei zile fără El, așa că s-au dus înapoi să-L caute. L-au găsit discutând cu preoții în Templu.

Mama Lui și Iosif s-au dus la El, iar ea l-a zis: „...tatăl Tău și eu Te-am căutat cu îngrijorare.” (Luca 2.48). Vedeți, ea și-a tăgăduit propria mărturie, numindu-l pe Iosif tatăl lui Isus. Înainte spusese că Dumnezeu era Tatăl Lui, iar acum a zis: „...tatăl Tău și eu Te-am căutat cu îngrijorare.”

Priviți ce a făcut Cuvântul. Băiatul acela avea numai doisprezece ani, și probabil nu fusese nici o zi la școală, dar El era Cuvântul, așa că a zis: „Oare nu știați că trebuie să fiu în Casa Tatălui Meu?” Dacă Iosif era tatăl Lui, Isus trebuia să fie în atelierul de tâmplărie, dar Tatăl Lui era Dumnezeu și El era în Templu corectându-i pe acei preoți. Acesta era lucrul Tatălui Său. Vedeți cum a corectat Cuvântul greșala? El face aceasta de fiecare dată. Maria nu observase aceasta și mergea bâjbâind, așa cum fac și oamenii de astăzi.

Dumnezeu să ne ajute să vedem în următoarele minute ce a fost El. După ce a fost botezat, Isus S-a dus în pustie. Acolo era un bărbat numit Andrei, care mergea la adunările lui Ioan. El nu reușea să-l convingă pe fratele său să-l însoțească la adunare, dar într-un sfârșit, pe când își spălau plasele de pescuit, L-au întâlnit pe Isus.

Nu demult, am citit o cărticică despre Simon. Tatăl lui, Iona, fusese un credincios adevărat, un fariseu și îi spusese de multe ori lui Simon: „Fiule, eu îmbătrânesc și încărunțesc. L-am rugat de multe ori pe Dumnezeu să mă lase să-L văd pe Mesia. Mama ta nu mai este și se pare că nici eu nu voi apuca să-L văd, fiindcă sunt prea bătrân.

Fiule, vino și stai lângă mine, pentru că vreau să-ți vorbesc. Înainte de venirea lui Mesia, se vor ridica tot felul de imitații de la Satan, dar ține minte: tu Îl vei recunoaște pe Mesia, dar să stai întotdeauna numai cu Cuvântul, pentru că Moise a spus: „*Domnul Dumnezeuul nostru va ridica un profet.*” Noi nu am mai avut de sute de ani un profet, dar se va ridica unul adevărat. Acela va fi Mesia.”

Când Andrei l-a dus pe Petru cu el să-L vadă pe Isus și i-a povestit despre Ioan, care predica despre venirea lui Mesia, pentru el era numai un alt om care trecea. Dar când a ajuns în prezența lui Isus, El l-a privit și i-a zis: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona.*” Aceasta a fost tot ce i-a trebuit. Vedeți?

Câți dintre voi știu că acestea sunt atributele Cuvântului lui Dumnezeu? În Evrei 4.12 scrie: „*Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.*” Aceasta erau profeții și de aceea puteau vesti mai dinainte lucrurile care urmau să se întâmple. Era exact la locul în care trebuia să fie, deoarece era Cuvântul pentru epoca aceea. Ridicați mâna, dacă ați înțeles. Vedeți? El era Cuvântul pentru epoca aceea și Cuvântul îi identifica pe profeți.

În limba engleză cuvântul „profet” înseamnă „predicator,” dar în Vechiul Testament nu însemna aceasta, ci „văzător,” iar văzătorul spunea mai dinainte lucrurile care urmau să se întâmple, aceasta fiind legitimarea lui ca interpret divin al Cuvântului scris.

Slujba lui era să manifeste Cuvântul pentru acel timp, iar aceasta îl făcea profet.

Când a venit Isus, El a făcut exact aceasta. Astfel, l-a privit pe Simon, i-a spus care era numele lui și al tatălui său. Atunci Simon și-a amintit ce-i spusese tatăl său și a știut că Cel din fața lui era un profet. El nu l-a crezut din pricina vindecărilor, fiindcă ei aveau vindecări: scăldătoarea Betesda și așa mai departe.

Dumnezeu a avut tot timpul o cale de vindecare pentru poporul Său, dar aici era identificat Mesia. Simon a recunoscut aceasta imediat, iar Isus i-a spus că numele lui va fi Petru.

Acolo mai era un tânăr numit Filip, iar el avea un prieten cu care studiase Scripturile. Dacă ați fost vreodată în Palestina, știți unde au predicat ei. Filip s-a dus vreo cincisprezece mile în jurul muntelui, l-a găsit pe Natanael rugându-se sub un smochin, pentru că avea o grădina cu smochini, și i-a zis: „*Noi am găsit pe Acela despre care a scris Moise în Lege și Prorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif. Vino și vezi și tu.*” (Ioan 1.45).

Fiind un bărbat deosebit, Natanael i-a răspuns lui Filip: „*Poate ieși ceva bun din Nazaret?*” Filip i-a dat cel mai bun răspuns posibil: *Vino și vezi! Nu sta acasă și critica! Ia-ți Biblia și vino să cercetăm împreună!*” Fără îndoială că în timp ce mergeau în jurul dealului discutau împreună și ziceau: „*Noi știm că Mesia este un profet.*”

„Da, desigur. Moise ne-a spus aceasta, așa că noi așteptăm un profet.”

Desigur, oamenii au crezut că atunci când va veni Mesia, Dumnezeu va lăsa jos o scară, iar El va coborî pe ea chiar unde este Templul și va spune: „Iată că am venit, Caiafa!” Dar Dumnezeu nu lucrează în felul acesta, ci lucrează simplu. El își ia numai Biserica Sa. După ea vine el: după Biserica Sa.

Și Filip a continuat: „Ți-l amintești pe pescarul acela bătrân care ți-a vândut pește și care nu avea nici măcar atâta educație încât să știe scrie o chitanță?”

„Da, îl cheamă Simon.”

„Ei bine, El i-a spus că se numește Simon și că pe tatăl lui l-a chemat Iona. Nu m-ar surprinde dacă ți-ar spune și ție cine ești și de unde vii.”

„Vom merge acolo și vom vedea.”

Natanael a ajuns înaintea lui Isus, care Se ruga pentru bolnavi, iar când a intrat, l-a privit și i-a zis: *„Iată cu adevărat un israelit în care nu este viclesug.”*

Aceasta l-a dezumflat pe Natanael, așa că i-a răspuns: *„De unde mă cunoști?”* Drept răspuns, Isus i-a zis: *„Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”*

Aceasta a fost tot ce i-a trebuit lui Natanael, așa că a zis: *„Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!”* Vedeți? Acel bărbat cunoștea adevărul. El știa că aceea era identificarea lui Mesia, pentru că El trebuia să fie un profet; trebuia să fie Cuvântul. Nu mai avuseseră niciun profet de patru sute de ani, dar în fața lui stătea un Om care Se identifica exact.

Acela este Isus ieri. Am putea trece prin multe alte caractere, dar de data aceasta

vom trece peste ele.

Pe pământ sunt trei soiuri de oameni care se trag din cei trei fii ai lui Noe: Sem, Ham și Iafet. Aceștia sunt iudeii, samaritenii și neamurile. Noi, neamurile, anglosaxonii, nu am așteptat venirea lui Mesia, fiindcă eram păgâni și ne închinam la idoli, ca romanii. În schimb, samaritenii Îl căutau pe Mesia, iar El vine numai la cei care Îl așteaptă și Îl caută. Dumnezeu face dintotdeauna aceasta: El vine la ai Săi.

Observați! El mergea spre Ierihon, dar a trebuit să treacă prin Samaria și a ajuns lângă o cetate numită Sihar. După ce i-a trimis pe ucenici să aducă mâncare, El s-a așezat lângă o fântână. Pe la ora 11.00, a venit o femeie care era probabil foarte drăguță, să ia apă. Ea nu a putut să vină de dimineață cu fecioarele, pentru că avea un renume rău, iar noi știm cu toții ce înseamnă aceasta. Femeia a venit și pe când se pregătea să coboare găleata în fântână ca să scoată apă, a auzit pe cineva zicând: *„Dă-Mi să beau!”*

A privit în direcția aceea și a văzut un bărbat de vârstă mijlocie, care stătea rezemat de un zid. Și-a dat seama că era evreu, și pentru că evreii și samaritenii nu aveau nici o legătură între ei, i-a zis: „Nu se cuvine să vorbești cu mine, pentru că Tu ești evreu, iar eu sunt samariteană. Noi nu avem legături unii cu alții.” Dar El i-a răspuns: *„Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!”, tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.”* Ce încerca să facă El? Să intre în legătură cu duhul ei.

Femeia a continuat: *„Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta; și voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii.”* În timp ce vorbeau unul cu altul, El a văzut care era problema ei și i-a zis:

„Du-te de cheamă pe bărbatul tău și vino aici”.

Femeia l-a răspuns: „N-am bărbat.” Isus i-a zis: „Bine ai zis că n-ai bărbat.”

Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.” (Ioan 4.16-18).

Priviți ce diferență era între ea și preoți. Când preoții au văzut lucrările făcute de El, au știut că trebuie să dea un răspuns adunării lor, să spună ceva, așa că au zis: „Omul acesta este un Beelzebul, un ghicitor, un diavol, și face aceste lucruri cu ajutorul lui Beelzebul!” Aceasta au spus preoții.

Dar femeia aceea mică, ce a spus? „Doamne, văd că ești proroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia, acesta va fi semnul Lui; aceasta va face El, pentru că este un profet.”

Și Isus i-a răspuns: „Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela.” Oh, aceasta a fost tot ce era nevoie. Vedeți?

Dacă Acesta a fost Isus Hristos ieri, El este Același și azi și în veci, nu-i așa? Acesta este El: Cuvântul manifestat, iar Cuvântul zilei vine și Se identifică pe Sine însuși. El nu poate trece de profeții Săi, pentru că acesta este Cuvântul Lui. El a murit pentru neprihănirea noastră și L-a trimis pe Duhul Sfânt peste noi ca să-Și facă lucrarea.

Profetul a spus: „Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina.” (Zaharia 14.7). Soarele răsare în Est și apune în Vest. Aceasta se întâmplă din punct de vedere, iar civilizația a călătorit împreună cu soarele. La fel se întâmplă și cu Evanghelia. Amintiți-vă că Evanghelia a pornit din Est, a traversat marea și a mers în Germania, din Germania a mers în Anglia, iar din Anglia a trecut oceanul în Statele Unite, pe Coasta de Est. Apoi a mers de pe Coasta de Est, pe Coasta de Vest, iar dacă ar continua să meargă mai departe, ar ajunge înapoi de unde a pornit. Aceasta arată că suntem la sfârșit.

Este făgăduit că El va veni din nou în timpul serii. Noi am avut o zi obișnuită, ca

oricare alta, am avut întruniri mărețe, bolnavii au fost vindecați și am trăit un timp minunat. Am făcut organizații, școli, spitale și seminarii, ceea ce este în ordine; a fost o zi obișnuită, dar El a promis că înainte de a se lăsa întunericul, se va arăta lumina.

Isus a spus în Luca 17.28,30: „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, ai domă se va întâmpla... și în ziua când se va arăta Fiul omului.*” Noi știm cu toții aceasta, pentru că El a citat aceeași Biblie pe care o citim noi.

Să ne oprim puțin la Sodoma. În zilele Sodomei erau trei feluri de oameni. Aceste trei feluri de oameni se găsesc întotdeauna: credincioși, formalști și necredincioși.

Acolo era Avraam, al cărui nume fusese schimbat din „Avram” în „Avraam” care înseamnă „tatăl multor neamuri.” El nu putea avea acel copil cât timp numele lui era „Avram,” de aceea a fost nevoie ca numele lui să fie schimbat în Avraam (în limba engleză: „Ahraham.”), pentru că „**ham**” înseamnă „tatăl multor neamuri.” Deci: „tatăl multor neamuri.”

Observați! Scena n-a mai fost pregătită niciodată ca acum. Noi vedem totul exact cum era în Sodoma. Dacă nu crezi aceasta, ia-ți ochelarii de pe ochi, du-te afară și uită-te în fiecare zi pe stradă; citește ziarele și orice altceva.

Este exact ca în Sodoma. Lot trăia în cetate, dar Avraam, cel ales, cel ce purta făgăduința, era afară. El n-a mers acolo deoarece fusese chemat afară.

În Sodoma a găsit trei feluri de oameni: credincioșii adevărați, căldiceii despre care toți învățătorii Bibliei spun că sunt simbolizați prin Lot, și sodomiții.

Fiți atenți! Avraam aștepta fiul făgăduit, nu-i așa? Nu aceasta așteaptă și biserica de astăzi? Noi așteptăm întoarcerea acestui Fiului, a lui Isus Hristos, Fiul lui

Dumnezeu. Priviți acum la poziția în care suntem.

Toată lumea recunoaște că suntem în starea Sodomei.

Nu demult am trecut prin California, iar când m-am uitat într-un ziar, am citit că în ultimul an homosexualitatea a crescut cu șaizeci la sută. Oh, este de plâns! Aceasta se datorează faptului că femeile se expun în felul acesta și se plimbă aproape goale pe stradă. Este o rușine, dar Biblia spune că așa va fi. Chiar și bărbații s-au schimbat. Ei sunt pur și simplu schimbați, și va fi din ce în ce mai rău. Dacă lumea va mai dăinui încă cincizeci de ani, toți vor înnebuni. Uitați-vă cât de mult s-au schimbat în această privință, de douăzeci de ani încoace.

Fiți atenți la tabloul acesta. Aici este Avraam cel ales și chemat afară, iar dincolo, în Sodoma este Lot. La Avraam au venit trei înger, iar doi dintre ei s-au dus să vorbească cu Lot. Ei au predicat Cuvântul și au încercat să-l scoată pe Lot afară de acolo, nu-i așa?

Acesta din urmă a stat însă cu Avraam, dar El nu a încercat să-l scoată pe Avraam afară din nimic, pentru că el era deja afară. Vedeți? El era afară.

Fiți atenți! El stătea cu spatele spre cortul în care era Sara. Nu o văzuse încă, dar amintiți-vă că numai cu o zi sau două înainte de aceasta, numele lui fusese Avram, iar al ei Sarai. Dar acum era Sara, iar el era Avraam. Și Îngerul i-a zis:

„Avraame, unde este nevasta ta, Sara?” Vedeți? Sara.

„Uite-o în cort”, a răspuns el.

Unul dintre ei a zis: „La anul pe vremea aceasta, mă voi întoarce negreșit la tine; și

iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu.” (Geneza 18.9-10).

Avraam a așteptat acel copil timp de douăzeci și cinci de ani, și acum el avea aproape o sută de ani, iar ea era de nouăzeci de ani. Și iată că El i-a zis: *„La anul pe vremea aceasta, mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu.”*

Când a auzit aceste cuvinte, Sara a râs în sinea ei și și-a zis: *„Acum, când am îmbătrânit, să mai am poftă? Domnul meu, bărbatul, de asemenea, este bătrân.”* Suntem o audiență diversă, dar înțelegeți ce vreau să spun, ca bărbat și femeie. Relația de soți se încheiase de ani de zile, pentru că el avea o sută de ani, iar ea avea nouăzeci. Și Sara a râs în sinea ei zicând: *„Acum, când am îmbătrânit, să mai am poftă? Domnul meu, bărbatul, de asemenea, este bătrân.”* (v. 12). Dar Bărbatul acela, care stătea cu spatele spre cort, a spus: *„Pentru ce a râs Sara, zicând: „Cu adevărat, să mai pot avea copil, eu, care sunt bătrână?”* (v. 13).

Avraam l-a numit pe acel Bărbat Elohim, Dumnezeu, adică *„Cel ce există prin Sine însuși.”* Luați Cuvântul „Dumnezeu,” din versetul: *„La început, Dumnezeu...”* și apoi priviți cum este tradus aici. Este la fel, „Elohim.” Acela era Elohim manifestat în trup. El a mâncat carne de vițel și turte, a băut lapte de vacă, a stat jos și a vorbit cu Avraam. Avraam știa că El poate să cunoască gândurile Sarei, deși era în cortul de la spatele lor. Acesta este motivul pentru care a știut că Îngerul acela era Elohim.

Observați, vă rog, că Isus a spus: *„În zilele din urmă, când Se va arăta Fiul omului, va fi la fel ca în zilele Sodomei.”* Astfel, Dumnezeu Se va manifesta în biserica Sa ca ființă umană, descoperindu-Se pe Sine însuși într-un trup omenesc, așa cum a făcut atunci.

Aș vrea să vă spun ceva. În toate epocile de când a început biserica, ei nu au avut niciodată un mesager al cărui nume să se termine cu **„ham”** până acum, când **Graham** este acolo, jos, chemându-i pe oameni afară. Sunt doi bărbați: Oral

Roberts și Billy Graham. Au fost și alții, ca de exemplu: Moody, Sankey, Finney, Wesley, Billy Sunday și alți predicatori mondiali, dar niciunul nu a avut numele terminat cu terminația „-**ham**,” până la Billy Gra**ham**. „Gra**ham**” este format din șase litere, ceea ce înseamnă că omul a fost creat în ziua a șasea. „Șase” este numărul omului, și el este trimis acolo pentru biserica firească.

În schimb, „Avraam” (în limba engleză: „Abra**ham**”), are șapte litere. Vedeți?

Priviți tabloul de astăzi și vedeți ce se întâmplă. Avraam a văzut multe semne și minuni și tot ce a făcut Dumnezeu. La fel a văzut și biserica. Voi ați primit Duhul Sfânt, ați vorbit în limbi și ați făcut toate aceste semne și minuni, dar aveți promisiunea că va fi din nou așa cum a fost în zilele acelea; că spre seară se va arăta Lumina.

Isus Hristos este Același: același Fiu se va arăta din nou în Biserica Sa și va face același lucru pe care L-a făcut atunci, dovedind că El este Cuvântul manifestat, cunoscând tainele inimii, descoperind și făcând lucrurile pe care trebuie să le facă. Exact acesta este Cuvântul lui Dumnezeu.

Se face târziu, așa că haideți să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune, în timp ce ne îndreptăm privirile spre El și Îl rugăm să Își confirme Cuvântul.

Tată ceresc, timpul nu ne lasă să mai continuăm. Noi am putea să stăm aici și să vorbim ore în șir de la Geneza la Apocalipsa și să dovedim că acesta este ceasul din urmă. Oh, Doamne, noi stăm aici pe coastă cu acești oameni minunați, știind că într-o zi toate acestea se vor duce pe fundul oceanului și nu se va mai găsi piatră pe piatră. Oh, ce timp se arată înaintea noastră!

Doamne, fie ca în ceasul acesta, în timp ce toți suntem martori la aceasta, Duhul Sfânt să vină la cuvintele pe care le-am spus și să confirme că am spus adevărul.

Îngăduie ca El să-i dovedească acestei audiențe că este Același ieri, azi și în veci, și să împlinească cuvintele din Scriptură.

Doamne, noi știm că Tu nu trebuie să dovedești că ești Dumnezeu, dar în Matei 12 citim că deși nu trebuia să vindecii ca să arăți că ești Dumnezeu, ai făcut aceasta ca să se împlinească prorocia. Vedeți, El trebuia să Se țină de Cuvânt; El Se ține de Cuvânt pentru că este Dumnezeu.

Rugăciunea mea este ca în seara aceasta El să Se țină de Cuvântul făgăduit pentru această oră. Fie ca toți frații mei, împreună cu mine și cu toți cei prezenți, să Îți vedem prezența printre noi, fiindcă Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Suntem puțin întârziați, așa că vom chema câțiva din rândul de rugăciune.

Să începem cu numărul A1. Cine are A1? Să ridice mâna dacă poate umbla. Ei bine, vino aici. A2. Vino aici, doamnă. Poate să treacă pe acolo?

Unde este A2? Ridică mâna. Dacă nu poți veni, trebuie să te ridicăm noi. De aceea chemăm unul câte unul. Cine are A3, A4, A5, A6? Vino aici, doamnă. Numărul A6? Este cumva doamna care se ridică acolo și are o jachetă albă? Ai A6 sau A7? Uneori cei strigați sunt surzi și nu pot auzi, iar alții nu pot umbla. Nu-l văd pe A8. Doamnă, poți ridica mâna? Ei bine, acum A9 și A10. Haideți să așteptăm numai puțin, pentru că este târziu. Țineți numerele de rugăciune, iar noi vă vom chema unul câte unul. Stați în rând.

Cei care nu aveți numere de rugăciune, ridicați mâna și spuneți: „Sunt bolnav și nu am număr de rugăciune.” Ridicați mâna sus de tot ca să vă văd. Sunt peste tot. Aș vrea să vorbesc puțin cu voi, în timp ce ei se aliniază în rând.

În Biblie era o femeie care nu avea număr de rugăciune, dar credea, așa că a spus:

„Dacă Îi ating haina, mă voi face bine.” Câți dintre voi cunosc această istorisire? Desigur. Când ea i-a atins haina, El S-a întors și a întrebat: „*Cine M-a atins?*” Petru a crezut că întrebarea Lui era ciudată, așa că i-a zis: „*Toată lumea Te atinge și Tu întrebi: „Cine M-a atins?” Nu știi ce o să creadă oamenii despre Tine!*” Dar El a răspuns: „*Simt cum slăbesc în putere.*” Apoi S-a întors și a căutat prin audiență până când a găsit-o pe femeia aceea, i-a spus de scurgerea de sânge pe care o avea și a fost vindecată. Crediința ei a vindecat-o. Câți cred că acesta este adevărul?

Eu tocmai v-am spus că El este Același ieri, azi și în veci, nu-i așa? Nu spune Biblia că El este Marele Preot care poate fi atins de neputințele noastre? Cum s-ar purta El astăzi? Ar face la fel ca ieri, nu-i așa? Țineți minte că voi puteți să-L atingeți încă, fiindcă Scripturile nu pot minți.

Singurul lucru care nu este aici este trupul Lui vizibil, dar El este Vița, iar noi suntem mlădițele. Voi sunteți ramurile, așa că lucrăm împreună. Astfel, nu contează cât de mare este ungerea pe care mi-o dă El, trebuie să v-o dea și vouă, pentru că este nevoie de pozitiv și negativ ca să se facă lumină. Este nevoie să credeți și voi.

Dacă nu veți număr de rugăciune, priviți în partea aceasta și spuneți: „Doamne Isuse, omul acesta nu mă cunoaște, dar eu sufăr de ceva, iar Tu poți să-l lași să se întoarcă și să-mi spună acel lucru, așa cum a făcut Isus atunci. Știu că n-are cum să fie el, așa că trebuie să fii Tu, de aceea, voi crede.” Puteți face aceasta? Ei bine, atunci rugați-vă.

Fraților, aceasta este Evanghelia pe care o propovăduiți. Rugați-vă pentru mine, fiți cât se poate de respectuoși și credeți din toată inima. Credeți cu tot ce este în voi și nu vă îndoiiți deloc.

Aici este o doamnă pe care eu nu o cunosc. Tu m-ai văzut odată în St. Petersburg. Cu cât timp în urmă? Da, probabil stătea undeva în audiență sau așa ceva, deci nu

am cum să te cunosc.

Noi suntem la fel ca Domnul nostru și femeia de la fântână. El a vorbit cu ea numai un minut, ca să vadă care era problema ei, și a descoperit că ea era umană, avea o viață, un duh, iar El era Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu era în El, și Tatăl ceresc l-a arătat ce nu era în ordine cu femeia aceea.

El a spus că nu făcea nimic până când nu-i arăta mai întâi Tatăl. Știți că așa scrie în Ioan 5.19, nu-i așa, fraților? El a spus: *„Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai.”* El trebuia să vadă mai întâi. Isus nu a făcut nimic până nu a văzut acel lucru în vedenie. Câți dintre voi știți că acesta este adevărul? Ioan 5.19 o spune clar: *„Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând.”* Vedeți?

Desigur, eu nu sunt El, și tu nu ești femeia aceea, dar este același Dumnezeu, iar noi ne întâlnim aici pentru un motiv. După cum puteți înțelege, noi doi nu ne cunoaștem. Acum câțiva ani când am fost în St. Petersburg, ea a stat în audiență așa cum stați și voi în seara aceasta. Eu n-am cum s-o cunosc, este o străină pentru mine, iar Tatăl ceresc știe aceasta. Dar a venit aici pentru o cauză. S-ar putea să fie aici pentru altcineva, pentru o problemă financiară sau în familie, sau s-ar putea să fie chiar ea bolnavă. Eu nu știu motivul pentru care este aici.

Ce s-ar întâmpla dacă ea ar fi bolnavă, iar eu aș face ca onorabilul nostru frate Oral Roberts, mi-aș pune mâinile peste ea și aș spune: „Domnul să te vindece și să te facă bine.”? Dacă ai crede aceasta, ar fi în ordine. Acest lucru este biblic, iar dacă ai crede, te-ai face bine. Dar vedeți voi, aceea este slujba fratelui Roberts, nu a mea.

Vedeți? Acesta este un alt unghi. Cum este Isus? Același ieri, azi și în veci.

Dacă ar fi stat aici îmbrăcat cu costumul pe care îl port eu, iar această femeie fi fost bolnavă, ar fi putut s-o vindece? Fiți atenți acum! Nu! El nu ar fi putut face aceasta, pentru că a făcut-o deja.

„Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.” (Isaia 53.5). El a făcut-o deja. Singurul lucru pe care ar putea să-l facă acum, este să Se descopere pe Sine acestei femei și să-i facă cunoscut că este ridicat dintre cei mori și trăiește. Și singurul fel de a face aceasta este cum a făcut-o și înainte. El ar fi Profetul, nu-i așa? Nu aș putea fi eu, pentru că eu nu aș ști nimic despre acest lucru, dar El știe.

Dacă noi suntem mlădițele, iar El este Vița, Își va trimite Duhul și mi-ar face cunoscut ceva despre tine sau ceva ce dorești, ceva ce a fost, este sau va fi, sau orice altceva. Dacă s-a întâmplat deja, vei ști dacă ceea ce-ți spun este adevărat sau nu, așa că aceasta te-ar face să vezi că El este viu și este printre noi. Vedeți?

Ați crede dacă ar face aceasta? Aș vrea să știu aceasta, așa că ridicați-vă mâinile. Voi i-ați promis lui Dumnezeu și ați zis: „Aceasta m-ar face să cred.” Eu am spus mai devreme că El este Același ieri, azi și în veci, este adevărat? Este El viu? Este El aici? Noi am strigat și am simțit ceva. Este ca în cazul unui om care nu a văzut niciodată, iar când a ieșit afară și a simțit razele soarelui, nu a știut ce este dar a simțit ceva cald și plăcut. Dacă l-ar putea vedea, ar spune: „Acesta este soarele!” Ce este soarele pentru un om care nu a văzut niciodată?

Acest lucru este o privire lăuntrică spre ceea ce ați lăudat și pentru care v-ați bucura. El Se manifestă aici ca să-L puteți vedea.

Noi stăm aici ca doi străini, cu Biblia lângă noi și cu o mulțime de frați minunați de jur împrejur. Fie ca Domnul Isus să descopere acest lucru. Dacă femeia dorește bani, trebuie să fie o sumă mică pentru că nu am prea mulți, dar i-aș da cu plăcere ceea ce am. Aș face tot ce pot ca s-o ajut, dar dacă este vorba de vindecare, nu aș

putea face una ca asta, fiindcă vindecarea trebuie să vină de la El.

Dacă El mi-ar spune ceva despre tine, ceva ce știi numai tu, ți-ar crește credința în așa fel încât să crezi că El este aici? Fie ca El să facă acest lucru.

În Numele lui Isus Hristos iau toate duhurile de aici sub control, ca să fie o dovadă pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Acum rugați-vă.

Poate ziceți: „Ce ai așteptat, frate Branham?” Câți dintre voi ați văzut fotografia cu Lumina aceea? Ea este acum aici și nu se poate ascunde nici chiar dacă ar vrea.

Doamna este o femeie cumsecade și nu trebuie să se îngrijoreze de nimic, dar este conștientă că se întâmplă ceva în trupul ei. Boala de care suferă se numește artroză și încearcă s-o schilodească. Ascultă-mă și crede ce-ți spune El. Artroza te deranjează cel mai mult în oase, dar mai ai ceva ce nu este în ordine. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună ce este? Ai o tumoare. Da. Dacă este adevărat, ridică mâna. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună unde este? Este în sân. Dacă este adevărat, fă cu mâna așa. Vedeți? El este Același ieri, azi și în veci. Crezi aceasta din toată inima? Du-te, crede din toată inima și acest lucru nu te va mai deranja.

Vedeți, eu nu o cunosc pe femeie. Am vorbit deja mai mult de patruzeci și cinci de minute și mă simt mai slăbit decât am fost după toată predica.

Aici este o altă doamnă, și eu cred că suntem străini unul pentru altul. Noi nu ne cunoaștem, dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Dacă Isus mi-ar spune ceva despre tine, ceva ce eu nu am cum să știu, te-ar ajuta să crezi pentru ceea ce vrei să ceri? Dar audiența, ar crede? Țineți minte că El a promis că astăzi se va petrece aceeași scenă ca în zilele Sodomei. Voi puteți să vedeți Sodoma, puteți să-l vedeți pe Billy Graham, iar acum priviți aici, la sămânța împărătească a lui Avraam. Noi suntem sămânța împărătească a lui Avraam, pentru că suntem morți în Hristos.

Așa este, fraților.

Este o tumoare. Așa este. Operația nu ajută la nimic, iar tu ai tot timpul probleme cu ea. Crezi că acum te va lăsa? Dumnezeu să te binecuvânteze. Ți se va face după credința ta. Crede și nu te îndoii! Crede.

Tu ești următorul pacient? Suntem străini unul pentru altul, nu te-am mai văzut niciodată până acum, și nici tu pe mine. Suntem doar doi oameni care tocmai ne-am întâlnit.

Ce este aceasta? Un dar, iar darul nu este ca un băț sau ca o sabie cu care poți tăia ceva. Darul lucrează în măsura în care tu te poți da la o parte pe tine ca să poată prelua Duhul Sfânt comanda. Darul nu este ceva ce iei și cu care lucrezi; este darul de a te da pe tine la o parte ca să poți fi folosit de Dumnezeu.

Tu nu poți explica aceasta, pentru că nu poți să-L explici pe Dumnezeu. Noi Îl credem pe Dumnezeu, dar nu putem să-L explicăm. Tu Îl poți cunoaște pe Dumnezeu prin credință, nu prin știință sau orice altceva. Tu nu poți să-L dovedești științific, ci poți doar să-L crezi. Tu nu poți dovedi ce este dragostea sau bucuria; toată armura lui Dumnezeu este dragostea, bucuria, pacea, răbdarea, îndelunga răbdare, umilința, bunătatea. Toate acestea sunt semne supranaturale pe care nu le poți dovedi, dar știi că le ai. Vedeți? Aceasta este tot și o puteți vedea singuri.

Doamna aceasta este foarte obosită. Ea are probleme cu gura. Dacă este adevărat, ridică mâna. Mă tem că este cancer. Așa este. Poate ziceți: „Ai ghicit aceasta.” Nu, eu nu am ghicit. Nu poți ghici așa ceva. Ești o persoană foarte amabilă și drăguță. Ți s-a întâmplat ceva, ai avut un accident de mașină. Dacă este adevărat, ridică mâna. Eu nu aveam de unde să știu aceasta. Ei bine, poți merge în calea ta, să te bucuri și să-L crezi pe Dumnezeu. Crede și se va întâmpla.

Crezi aceasta? Tu de acolo, crede din toată inima. Nu te îndoii, ci crede că fiecare

Cuvânt este adevărul. Acesta este El, Domnul tău. El este chiar aici, între noi. Credeți voi, cei de acolo?

Cred că suntem doi străini unul pentru altul și că nu ne cunoaștem. Aceasta este bine. Eu n-am mai fost niciodată aici. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună de ce ai nevoie? Mă vei crede? Nu ești aici pentru tine, ci pentru altcineva. Așa este. Este vorba de un nepot care este retardat mintal. El nu este aici, ci este în New Mexico. Du-te și crede din toată inima.

Noi suntem doi străini. Acum ne întâlnim pentru prima dată.

Bărbatul care stă acolo și se uită la noi are probleme cu stomacul. Așa este. Stăteai acolo și te gândeai la problema ta de la stomac, nu-i așa? Dacă este adevărat, ridică mâna. Eu nu-l cunosc pe omul acesta, nu l-am văzut în viața mea. Tu ai un obicei. Vrei să te lași de fumat? Aceasta este ceea ce-ți provoacă durerea de stomac. Când fumezi, nicotina îți provoacă spasme în stomac. Eu nu l-am văzut în viața mea pe bărbatul acesta. Ridică-te în picioare, dacă este adevărat. Îndepărtez țigările de la tine în Numele lui Isus Hristos. Du-te și fă-te bine. Pe cine a atins bărbatul acesta? Pe Stăpân.

Doamna care stă lângă tine are probleme tot cu stomacul. Doamnă, vrei să scapi de problema de la stomac? Puteți vedea Lumina care stă deasupra ei? Du-te și crede, și vei fi eliberat de starea de nervozitate pe care o ai. Aceasta îți produce durerea de stomac. Așa este. Crede din toată inima.

Lângă tine stă o altă doamnă. Ea are alergii. Dacă este adevărat, ridică-te în picioare. Crezi că Dumnezeu poate să ia aceasta de la tine? Atunci poți avea ceea ce ceri.

Eu nu i-am mai văzut niciodată pe acești oameni. Ce au atins ei? Pe Marele Preot care poate fi atins de neputințele noastre. Tu de acolo, crezi același lucru.

Bărbatul care stă acolo dorește botezul cu Duhul Sfânt și caută o slujbă. Ridică mâna. Tu care stai sub luminile de acolo. Eu nu l-am văzut niciodată, dar aceasta a gândit el. Dacă este adevărat, fă cu mâna. Puteți vedea că Cuvântul lui Dumnezeu deosebește gândurile și dorințele inimii? Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, și El este Cel ce face aceste lucruri. Voi știți că nu am cum să fiu eu; eu n-am cum să fiu acolo, pentru că mă aflu la douăzeci de metri depărtare de el. Dar L-a atins pe Marele Preot. Oh, prieteni, puteți înțelege că Hristos este prezent aici?

Scuză-mă, doamnă, dar trebuie să urmez calea pe care mă poartă credința oamenilor. Vedeți? Tu ești o credincioasă. Da, da. Crezi că Dumnezeu te poate vindeca înainte de a merge la operație? Crezi că Dumnezeu poate să vindece alergia la polen pe care o are fetița ta? Du-te, pune-ți mâinile peste ea, crede din toată inima și Dumnezeu o va vindeca. Ai credință.

Vrei să-ți poți mânca cina? Crezi că stomacul tău va fi bine? Ei bine, poți merge să mănânci.

Aduceți-o pe doamna aceea. Crede și nu te îndoii. Vino aici, doamnă. Crezi că Dumnezeu poate să vindece diabetul de care suferi și să te facă bine?

Crezi din toată inima? Ei bine, du-te dar în drumul tău, bucură-te și spune: „Mulțumesc, Doamne Isuse!” din toată inima ta.

Crezi că Dumnezeu poate să-ți vindece problema cu spatele? Bine. Du-te în drumul tău și spune: „Mulțumesc, Doamne Isuse, din toată inima mea.” Trebuie să crezi.

Vino aici, doamnă. Tu ești tânără, dar poți muri din pricina problemei pe care o ai la inimă. Dacă crezi, El poate să-ți vindece inima. Du-te în drumul tău, bucură-te și crede din toată inima.

Ei bine, vino aici, domnule. Tu ai o stare nervoasă care ți-a produs un ulcer la stomac. Du-te și mănâncă, Isus Hristos te-a făcut bine. Crede cu toată inima și mintea. Crezi tu aceasta?

Doamna cu ochelari și rochia în carouri, crede că Dumnezeu îi poate vindeca astma? Dacă crezi, ridică mâna și El te va vindeca.

Ce crezi despre aceasta, domnule? Cel de acolo. Crezi că poți evita operația pe care trebuie s-o faci din pricina acelei tumori? Crezi aceasta? Ei bine, poți avea vindecarea. Dacă poți crede, fără să te îndoiești, Dumnezeu va face aceasta. Amin.

Câți din voi cred din toată inima că El este Același ieri, azi și în veci? Credeți că Isus Hristos este viu? Toți știu că eu nu aș putea face aceasta și că nu știu nimic despre voi, dar El știe. Așa spune Biblia.

Câți dintre voi sunteți credincioși? Ridicați mâna. Ultimele cuvinte adresate de Isus, bisericii Sale, înainte de plecarea Sa, au fost:

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.

Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit.

Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” (Marcu 16.15-18).

Credeți aceasta? Faceți ceva pentru mine, acum? Puneți-vă mâinile unul peste altul. Puneți-vă mâinile peste cel de lângă voi, în felul acesta. Așa, atingeți-vă numai mâinile unul altuia.

Vreau să vă întreb ceva. Uitați-vă la mine. Țineți minte că Scriptura este foarte exactă în tot ceea ce spune. Avraam nu a mai văzut nici un semn până la venirea fiului făgăduit. Acela a fost ultimul semn pe care l-a văzut el. Biserică, vreau să spun că acesta este ultimul semn. Venirea Fiului este foarte aproape; va avea loc în ceasul în care nu vă gândiți. Oamenii vor continua să predice și să creadă că sunt salvați și așa mai departe. Va fi întocmai ca la venirea lui Ioan și a celorlalți: oamenii vor merge mai departe cu ale lor, trecând pe lângă acel timp. Este mai târziu decât ne gândim.

Acum aveți mâinile puse unul peste celălalt și ați văzut ceva de a promis Isus că va face în aceste zile din urmă. El a făcut aici exact ceea ce a spus că va face. Tu spui că ești credincios și eu cred aceasta. Acum ai mâinile puse peste cineva, iar prezența Lui este aici. Chiar acum am văzut un om care s-a vindecat în timp ce altă persoană avea mâinile puse peste el.

Aceasta vine în timpul epocii Laodicea. Dacă ar veni într-un timp de trezire, ar lumina și ar merge în felul acesta, dar a venit într-un timp când El este aruncat afară din biserică. Vă amintiți ziua aceea cutremurătoare, care a avut loc nu demult? Vă amintiți epoca Laodicea? El stă afară și bate la ușă, pentru că vrea să intre înapoi. El vrea să Se identifice pe Sine însuși pentru rugăciunea ta.

Nu vă rugați pentru voi înșivă, ci rugați-vă pentru cei peste care v-ați pus mâinile, pentru că ei se roagă pentru voi, apoi credeți din toată inima. Rugați-vă așa cum obișnuiți s-o faceți în biserica voastră. Dacă vă rugați cu voce tare, faceți-o și aici; dacă vă rugați în liniște, faceți așa. Rugați-vă cum o faceți în biserica voastră și spuneți: „Doamne Isuse, sunt sigur că stau în prezența Ta, a marelui Domn Isus care este ridicat dintre cei morți și Se identifică pe Sine, chiar aici, în Tampa, Florida. Eu sunt aici, iar Tu ești prezent în seara aceasta, în acest auditoriu. Tu ai trimis înapoi, printre noi, Duhul pe care L-ai avut când ai fost aici, iar noi am văzut

cum credința noastră lucrează prin darul fratelui Branham. El a avut destulă credință ca să stea aici, să dea totul la o parte și să se expună în fața noastră, care suntem niște străini. Tu ai venit aici și ai folosit acest dar, pentru că fratele Branham s-a dat la o parte, și astfel l-ai putut folosi. Pe platformă și în auditoriu sunt oameni total străini unii față de alții, iar Cuvântul S-a manifestat ca să se știe că este Cuvântul lui Dumnezeu și că El este Același ieri, azi și în veci. Eu cred în tine și am mâinile puse peste vecinul meu, iar el le are puse peste mine. Mare prezență a lui Hristos, vindecă această persoană!”

Eu mă voi ruga pentru voi toți ca să fiți vindecați, iar voi să vă rugați unii pentru alții. Să credeți și să nu vă îndoiiți.

Tată ceresc, Îți mulțumim pentru prezența Ta, Doamne. Aceasta ne arată că credința noastră creștină este cea adevărată. Toate celelalte religii sunt moarte și îngropate, dar noi avem un mormânt gol și un Dumnezeu viu care în seara aceasta este aici cu noi, identificându-Se în Persoana Duhului Sfânt, mișcându-Se printre noi și arătând că El este Cuvântul pentru acest ceas. El este Cuvântul care face vii făgăduințele acestui ceas. Dacă El poate să Se identifice cu făgăduința dată, cu cât mai mult poate să-Și țină Cuvântul cu privire la vindecare, pe care am văzut-o pe parcursul acestui an.

Doamne, privește la mâinile acestor credincioși, fiindcă mă rog în dreptul lor ca să fie vindecat fiecare dintre ei. Împlinește aceasta, Doamne. Fie ca puterea lui Isus Hristos să Se scurgă în fiecare din ei, iar credința lor să crească în așa fel încât să ne dăm seama că Tu ești aici și că Te atingem prin credință.

Satan, pleacă din această audiență, în Numele lui Isus Hristos! Ieși afară din acești oameni, ca să poată fi eliberați și să plece de aici liberi, în Numele lui Isus Hristos.

Ei bine, fraților, câți dintre voi cred din toată inima că Isus Hristos vă face bine? Ridicați-vă în picioare și spuneți: „Eu cred.” În regulă. Rugăciunea credinței a fost făcută. Foarte bine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Aceasta este suficient. Amin.

Câți dintre cei care și-au ținut mâinile jos și care nu L-au crezut și acceptat pe Hristos ca Mântuitorul lor personal, ar dori să ridice mâna și să spună: „Doamne, eu stau în prezența Ta, a Aceluiași Dumnezeu care mă va judeca în ziua de apoi, a Celui care este acum în forma Duhului Sfânt și Te accept ca Mântuitorul meu, Doamne.”

Ridică-ți mâna și spune: „Eu voi face aceasta.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Minunat. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine.

„Îmi ridic mâinile, pentru că vreau să-L primesc în timp ce este aici și stau în prezența Lui.”

Nu vei mai fi niciodată atât de aproape de El până în ziua când vei sta înaintea Lui, pentru că toate caracteristicile Lui sunt identificate chiar acum: vindecarea bolnavilor și deosebirea gândurilor inimii. El este Cuvântul acestui ceas. Dacă crezi aceasta, ridică mâna. Altcineva? Toți cei care vor să-L accepte ca Mântuitor personal, să ridice mâna ca s-o vedem. În ordine. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Aceasta este bine.

Văd câțiva care au ridicat mâna. Sunt opt sau nouă persoane, poate cincisprezece. Plecați-vă capetele ca să ne rugăm pentru ei. Cei care stați lângă cei care au ridicat mâna și sunteți creștini, puneți-vă mâinile peste ei. Unul dintre păstori să vină repede aici.

Acest păstor se va ruga pentru aceste suflete.

- Amin -